Metoda Marii Montessori

Metoda ta jest oparta na poszanowaniu dla indywidualności dziecka, a także jego granic, zasad i przestrzeni. Przy czym dziecko również musi stosować się do obowiązujących reguł. Celem tej metody jest przygotowanie dzieci do dorosłego życia, w tym także do życia w społeczeństwie. Dziecko rozwija się samodzielnie i we własnym tempie. W swoich działaniach nie jest pospieszane, a wszelkie jego błędy są korygowane. W pomieszczeniu wykorzystywanym do pracy tą metodą każda pomoc dydaktyczna występuje tylko w jednym egzemplarzu. Dzieci mogą sięgać po wybrane zabawki, jeśli tylko mają na to ochotę - jeśli nie, to nikt nie będzie ich do niczego zmuszał. Ponadto każde dziecko pracuje przy osobnym stanowisku, dzięki czemu koncentruje się na swoim działaniu i nie rozprasza innych.

Szczególny nacisk jest kładziony przede wszystkim na przestrzeganie zasad: jeśli dziecko je łamie, dostaje szansę na skorygowanie swojego zachowania, np. jeśli dana zabawka jest przeznaczona do zabawy na dywaniku, dziecko nie może się nią bawić na stole. Jeśli złamie zasadę, wówczas przedmiot zabawy zostanie mu zabrany, a nauczycielka wyjaśni jak i gdzie powinno się nią prawidłowo bawić, po czym da dziecku szansę na korektę swojego błędu.

Ciekawym pomysłem w tej metodzie są tzw. "lekcje ciszy". Oddziaływują one na zmysły dziecka, rozwijają koncentrację uwagi, dają czas do namysłu, zatrzymania się, odzyskania równowagi, odcięcia i odpoczynku od hałasu i chaosu, powodują działanie relaksujące. Dziecko staje się bardziej zdyscyplinowane i potrafi zauważać potrzebę ciszy w takich miejscach jak: szkoła, kościół, kino, teatr itp.

Zalety metody Montessori:

Nauczanie tą metodą kładzie nacisk na zdobywanie przez dziecko wiedzy poprzez praktyczne działania, nie teorię.
Dzieci mają możliwość samodzielnego podejmowania niektórych decyzji.
Metoda ta ma na celu naukę cierpliwości i wytrwałości, a także naukę przestrzegania przez dziecko ogólnie panujących reguł.
Filozofia tej metody skupia się na indywidualnym i samodzielnym rozwoju dziecka.

Opracowała: Anna Grosicka